

N:o 80.

Ank. till Riksd. kansli den 16 maj. 1892, kl. 9 f. m.

Utlåtande, i anledning af väckt förslag om vidtagande af åtgärder för att förslagsanslagen må i riksstaten upptagas med belopp, motsvarande de verkliga utgifterna.

(1:a U. A. och 2:a U. A.)

Uti en inom Första Kammaren väckt motion (n:o 2) har Herr C. P. af Burén föreslagit, att Riksdagen måtte i skrifvelse till Kongl. Maj:t an hålla, att Kongl. Maj:t måtte, så snart ske kunde, vidtaga de åtgärder, som kunde finnas erforderliga, för att de ordinarie förslagsanslagen måtte i riksstaten uppföras till belopp så nära som möjligt motsvarande de verkliga utgifterna.

Uti punkten 3:o af sitt utlåtande n:o 3, angående regleringen af utgifterna under riksstatsens andra hufvudtitel, har utskottet anmält, att, sedan samtliga hufvudtitlarne blifvit pröfvade, utskottet skulle komma att med anledning af det i berörda motion framställda förslaget afgifva den framställning, hvartill förhållandena kunde föranleda.

I enlighet dermed får utskottet nu öfver berörda motion afgifva utlåtande.

Till stöd för sitt yrkande har motionären bland annat anført, att vid granskning af förslagsanslagen, sådana de visade sig uti kapitalkonto för rikshufvudboken, man ej kunde bedöma, huru vida besparingar kunde göras eller icke; först efter en grundlig revidering af de olika anslagen kunde utrönas, om möjlighet funnes att minska utgifterna. En sådan undersökning kunde, enligt motionärens mening, endast af Kongl. Maj:t åstadkommas.

Delande motionärens uppfattning om vigten deraf, att förslagsanslagen må bringas till närmare öfverensstämmelse med de utgiftsbehof, till hvilkas fyllande de äro afsedda, anser utskottet jemväl, att, på sätt motionären

antydts, den utredning, som måste föregå åtgärder i sådant syfte, lämpligast torde böra af Kongl. Maj:t verkställas. Kongl. Maj:ts uppmärksamhet är emellertid redan fäst å berörda förhållande. Till statsrådsprotokollet öfver finansärenden den 13 januari 1892 (finansplanen) har nemligen statsrådet och chefen för finansdepartementet bland annat framhållit, att åtskilliga af förslagsanslagen under de olika hufvudtitlarne vore i riksstaten upptagna till belopp, väsentligen understigande de utgiftssummor, som från samma anslag i verkligheten utginge. En höjning af dessa anslag till erforderliga belopp skulle undanrödja den med det nuvarande förhållandet förenade olägenhet, att, derest icke bristerna å förslagsanslagen uppvägdas af motsvarande öfverskott å den beräknade afkastningen af statsinkomsterna, statsregleringen i dess helhet komme att sluta med en brist till större eller mindre belopp. Då bristen å förslagsanslagen årligen plägade uppgå till ganska betydande belopp, insåges lätteligen vigten deraf, att statsregleringen genom nämnda anslags höjande bringades till att bilda ett i möjligaste mån exakt uttryck för statens hushållning.

Äfven i den statsreglering, som nu förelades Riksdagen, hade, fortsätter departementschefen å sid. 5, likasom vid föregående statsregleringar tid efter annan egt rum, vissa förslagsanslag upptagits med något förhöjda belopp, men för undanrödjande på tillfyllestgörande sätt af nyssnämnda, för budgeten såsom helhet menliga förhållande erfordrades ytterligare ej ringa förhöjningar.

Då sålunda Kongl. Maj:ts uppmärksamhet är fäst å ifrågavarande förhållande, och följaktligen förslag från Kongl. Maj:t i det syfte, motionären afsett, torde vara att förvänta, får utskottet, under erinran, att, på grund af särskilda framställningar från Kongl. Maj:t samt Riksdagens derom fattade beslut, vissa förslagsanslag redan komma att i riksstaten för år 1893 upptagas med höjda belopp, hemställa,

att herr af Buréns förevarande motion icke må förnärvarande till någons Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 15 maj 1892.

På statsutskottets vägnar:

GUSTAF SPARRE.